

De oplettende lezer heeft vastgesteld dat ondergetekende activistische Bijlmertekst of opjuttende tijdschriftpromotie blijft. Maar, schijnbaar tegengesteld, eveneens suikerzoet zangeresjes of Cordeliaatjes bewierookt. Of het leven niet hard genoeg is, heeft hij recent een concurrent van formaat ontdekt. Vilan van der Loo schrijft een buitengewoon informatieve liefdescurcus voor amoureuze brekebenen.

In de bieb vindt men onder haar naam een loopgraafvlugtig hoogfeministisch werkje dat zich ten doel stelt de schone slaapster te doen ontwaken. Het nieuwe onbehagen.

Speels vermengt de liefdesdocente Dr. Ruth met Miss Piggy. Schitterend is haar cadans, prachtig haar vocabulaire, splendide haar onderwerpen. Kortom, geen minne dame.

Geen Doornroosje, wel Maat Houden

Bladert u even helemaal naar achteren, dan proeft u de gerijpte pennevruchten van de liefdesdocent.

En? Lang niet onnozel en geeft u het maar toe, mij kunt u in vertrouwen nemen: minstens 10 keer moest u naar adem happen, tussen het zenuwachtig lurken aan ontelbare sigaretten. Om aan uw ontroering uiting te geven belde u vervolgens uw moeder/favoriete nichtje/homofiele huisvriend (de modale luisterende oren van de geplaagde liefdeszoeker).

De 10 punten worden voorafgegaan door een in chocoladeletters gestelde tekst **welterusten**. Het feministisch vraagstuk wordt als volgt afgetrapt:

“Dit is het land waar doornroosje slaapt. Om haar heen zijn de andere mensen ook in slaap gevallen, een voor een, precies zoals het sprookje eiste dat zou gebeuren. Haar lievelingspoe rekte zich uit en sliep meteen. Daarna vielen de anderen in slaap. Toen haar kleedster, de kok en de andere mindere mensen. Zo ging het verder, tot er werkelijk helemaal niemand meer wakker was. Dat geeft helemaal niets, want volgens het sprookje rijdt er over honderd jaar een prins op het witte paard de kasteelpoort binnen. Kus. Dan ontwaakt zij. Na al die jaren even jong en beeldschon. Is zij wakker dan ontwaakt de rest ook.”

Voor de cultuurrelativisten onder ons: Nederland houdt relatief het best stand tegen de ontgroening in Europa (Volkskrant), en zeker afgezet tegen het grote aantal vrijgezellen betekent dat iets. Slechts een rasoptimist ontkent, dat de participatie op de werkvloer beter kan. De Yolanches, Georgina's en andere narigheid zetten het kindvrouwtje haast als rolmodel in de verf, al moet men toegeven dat de techniek van het negatieve rolmodel nog best wel eens bij de doelgroep zou kunnen aanslaan.¹

¹ Toch betwijfel ik of de werkelijke omvang van de kwestie begrepen wordt. Yolanche kan alles doen en iedereen krijgen. Maar doet en wil niets. Is nu met een man, die zijn huwelijk aan de crediteurenkant van zijn balans heeft staan, na een gewonnen conflict met de Belastingdienst. De man is voetballer; wordt dus geregeerd door accountants of andere mensen die hem graag op ideeën brengen. Zonder twijfel weet Yolanche over de inhoud niets en hij bijna niets. Dat zijn toch bepaald geen rolmodellen, vind ik. En de Belastingdienst heeft ook wel iets beters te doen. De voetbalwereld is voor de overheid toch werkelijk een pijn in de kont, want de beveiliging kost Justitie ook nog eens veel geld.

De 10 opdrachten van van der Loo en het citaat.

1. De vrouw is een publiek lichaam. [.. geen recht om lelijk te zijn. Gelift, versneden; klaar voor gebruik]
2. Loon naar lichaam [kijk eens wat vrolijker.. dikke mensen mogen niet eten in het openbaar .. goed gedrag beloond, slecht bestraft, maar kenden wij elkaar?]
3. De straat is van mannen [ze wil niet met anderen meerijden, omdat ze liever zelf bepaalt hoe laat ze vertrekt. In haar tas platte schoenen om te kunnen rennen, in haar portemonnee geld voor de taxi]
4. De mythe van het gezellige home [naar verwachting zal het aantal gevallen in 2004 liefst 56.355 zijn en betreft het in 79,3 % van de gevallen een (ex)partner]
5. Het kleinste stukje van de taart [wie aan de top wil komen, doet dat op de voorwaarden die de bestaande structuren stellen .. voor de meeste vrouwen is het al moeilijk genoeg een baan te vinden die bij haar past .. het merendeel van de nieuwe Wao'ers is vrouw en hoogopgeleid]
6. De gevangenis van de zorg [als ze meer tijd had voor de lijstjes en memoblaadjes, had ze niet zo'n hoofdpijn .. ze is een vrouw, ze wil geven]
7. Als hij maar gelukkig is [springt ze in de klassieke vrouwelijke luisterhouding. Het hoofd wat schuin, alsof de informatiestroom dan beter haar oor inglijdt]
8. Zij of ik [zo houden we elkaar dus klein]
9. Ze is een vreemdeling zeker [het is hun cultuur, sussen de mensen .. laten zij een oplossing voor zichzelf zoeken]
10. Jonge vrouwen, hoge verwachtingen [ik zou willen dat elk meisje het bestaan van Linda X kende, dat zij er niet voor gekozen heeft, maar dat het 'op haar pad kwam']

Activisme is een vak. Wel een dat iedereen kan leren, trouwens. Ik heb net Stieg Larsson gelezen. Een mening moet staan, en activisme is persoonlijk. Het is daarom goed dat Vilan: het dik aanzet, ook al is het niet de doelgroepgerichte stijl. In dit boekje volkomen humorloos is, want het mooie is dat de liefdescursus aantoonde dat dat een keuze is. Dat er ook goede mannen zijn, komt niet ter sprake want daar gaat dit niet over. Structuren, belemmeringen, tradities: het gaat niet om individuen. Kritiek niet schuwt, want wie zijn kinderen liefheeft kastijdt ze (links Charlize, die nooit gewone vrouwen speelt).

“Wie afstand neemt van het feministisch erfgoed, heeft eigenlijk geen recht er gebruik van te maken,” is best een pittige uitspraak. “Niemand die een vrouw scherper de maat neemt dan een andere vrouw,” is niet de meest vergevingsgezinde uitspraak.

De maatschappij

De directe aanleiding dit boekje streng aan te bevelen is Femmetje, besproken door Jan Heemskerk. Volwassen vrouwen in een beroep waarmee Vilan en moi graag ruilen -hoofdredacteur- rijgen platitudes aan datingsitewijsheid alsof de ware liefde niet eens bestaat. Is het kernprobleem anno nu cynisme? Inderdaad, zoals op pagina 9 van het intro. En coconnerigheid. Als mijn straatje maar schoon is. Zo'n liefdescursus zou dus best eens een prima oplossingsrichting kunnen zijn.

Stieg Larsson is na een leven vol fanatiek werk voor de goede zaak en dat was een heel goede -want racisme in Zweden is iets dat in een lange traditie wortelt en nogal wat

grimmiger is dan hier- op 50 jarige leeftijd bezweken aan een hartinfarct. Vanuit mijn geschiedenis zou ik het een Rob Brunia lijfstijl noemen (groente is voor kinderen, in week 12 heb ik een gaatje in mijn agenda), maar bijvoorbeeld qua slaapritme had iemand als Boudewijn Büch ook reuze toepasselijk geweest. Jezelf wegcijferen voor de goede zaak kan dus des te beter, als het je eigen zaak betreft.

Kijk ik om me heen, dan weet ik niet een vrouw te noemen die ik als een lui zou willen betitelen. Integendeel. En op school doen de kinderen het ook al zo goed. Je best doen, maar teveel binnen de gebaande paden of althans te weinig standvastig in doel en inflexibel in middelen, moet dan de analyse zijn. In veel relaties is botweg de bekende valkuil van toepassing: man gekozen op basis van vadercomplex, brandingrots, statusbeest. Puntje bij paaltje regels 5, 6 en 7.

Stieg, Brunia en Büch bewijzen, dat jezelf voorbijrennen zeker niet genderspecifiek is. Het is mateloos gedrag. Balans, daar denkt men dan aan. U voelt hem al aankomen en een goede boodschap sluit aan bij de bagage die u al heeft. Doe ik wel de uitgebreide versie, is er toch nog iets nieuws te lezen. En in het kader van Vilan's liefdescursus de strenge versie.

Ijdelheid staat tegenover nederigheid, kleinheid. "Daar ben ik niks te mooi voor."

Ben je actief, dan bereik je doelen. Doe je dat vaker, dan win je aanzien. Ben je een man met aanzien (m/v), dan ligt de ijdelheid op de loer. Dat schoonheid in kleine dingen zit is waar, maar er is ook veel lillijkheid in kleine dingen. De 150% moeder die op het schoolplein opschept. De 3000 kilometers, afgelegd in de verre vakantie. Het getuigt van realiteitszin, als mensen die iets bereikt hebben dat *ook* mogen uiten (liefst niet met een

Porsche Cayenne), en in Nederland anno 2010 lijkt het zicht op de grootsheid van 's mans prestaties soms uit beeld te raken. Door de deugd en de ondeugd zo naast elkaar zetten, zult u een realistische kijk ontwikkelen. Er zijn werkplekken waar iemand die zich op deze manier bewust is van zichzelf, opvalt door zijn gebrek aan de drang tot opsnijden. Zoiets moet toch wel de omgekeerde wereld heten. Zeker in onze niet-al-te-bijzondere economie; een feit, geen mening. Hoe klantgerichtheid totstandkomt in een dergelijke omgeving, kan men zich afvragen. Tot slot is het de vraag waarnaar te streven, als u meent dat u al zo ver gevorderd bent?

Gehoorzaamheid en discipline kunnen daaronder ook begrepen worden. Als alles niet om u draait, kan een organisatie zijn richting bepalen zonder dat het (teveel) debat oplevert. Hoe kan u de kern van het werk bevatten, als u niet wilt weten hoe de hazen lopen? Bovendien -zo simpel als hallo- zal onherroepelijk steeds meer van uw zelfmotivatie afhangen, wanneer u de maatschappelijke ladder bestijgt. In die zin staat ijdelheid het onderliggende doel, "iemand worden of zijn" precies in de weg. (syn.: lucifer)

Merel Hutten

Generositeit tegenover gierigheid

Hoewel we niet allemaal een prinsesje in huis kunnen velen (ik richt me nu even tot de mannelijke lezer), is gierig zijn met tijd of aandacht afknapper numero uno. Elkaar de repen katoen van het lijf scheuren is toch een gevolg van een geïntensiverde staat van communicatie; met het goede been uit bed, een dag geleefd en gelachen, omringd door zonen als jonge loten, als bomen in hun jeugd, hoog opgeschoten; dochters als ranke zuilen van een paleis dat blinkt in de zonneschijn, en met het zeewater nog in de klonterende haardos keek u naar haar neus als een wachttoren en de tanden als schapen uit het water (dat Timothei haar, van die geiten die de berg afrennen is zo bekend) en het was indrukwekkend als de sterrenhemel en stralend als de warme zon.

Rob Brunia was patentvrijgezel en indrukwekkend schaakdocent (niet op de foto)

Jaloezie tegenover liefde (syn. Beviathan)

De hardliners onder de entrepreneurs zeggen wel eens, dat hebberigheid in deze invulling, jaloezie, broodnodig is. Als je een kleine jongen bent wil je geen korte maar een lange broek aan, wil je naar de grote school, wil je meedoen je broers aan het spannende voetballen, vechten en het valschermspringen. De autosleutelombola uit de jaren 70 leert ons, dat jaloezie proberen af te leren -via training dus- tot bloedbaden lijdt. Jaloezie vreet van binnen aan je. In mijn optiek is het een emotie waaraan het moeilijk en zinloos is om te werken, omdat hem ontwijken zoveel doenlijker is. En wil je dat, eraan werken? Mensen die vrij zijn van jaloezie, kennen volgens mij geen grote emoties, liefdes of bevestigingen. Bezitterigheid in de liefde zie ik als wantrouwen, jaloezie vat ik op als andermans spullen, prestaties of aanzien begeren.

Woede tegenover zachtheid, lankmoedigheid (veel kunnen verdragen) (syn. Satan)

Testosteron! Seperating the boys from the men! Mijn favoriet! "Kom tot ons, scheur open de heemlen heer daal heiland uit de hemel neer. Ruk open, rijt ze uit het slot, de hemeldeuren, zoon van God." Daar wordt een man, pas wakker van (u hier?). Enfin, een pittige emotie die u behoedt voor depressie, automutilatie of anorexia. Echter. Het beestachtige in de mens moet niet gevoed worden, want waar doen we al die pedagogische hardship dan voor. Boosheid kan ook een pose worden, wat de geloofwaardigheid niet ten goede komt. De voorspelbaarheid. In de omgang met anderen is het ook niet zo nuttig. Dosering is dus het trefwoord. Algemeen wordt aangenomen dat de onder meer door Vilan maar bijvoorbeeld ook door Jane (Fonda) of Oprah (Winfrey) besproken disease to please een tekort aan deze emotie betreft.

't Goede nieuws: met interventies is het goed te trainen. Het slechte nieuws: in de jaren 50 -ik kan er een paar jaar naast zitten- werden meisjes daarin veel zorgvuldiger gecoached. De commercie, de mantel door Vilan uitgebreid uitgeveegd, maakt vrouwen volgaarne tot troost-eters, lankmoedig hun tegenslagen transsubsteali, liere, uh, omzettend in Manolo Blahniks..

Lust versus zelfbeheersing (syn. asmodeus)

Uitstellen, er kan er maar een de eerste zijn en iets kan maar één keer de eerste keer zijn. Ach, u hoeft geen kenner van de geboekstaafde vleeswaren te zijn om te weten dat de man visueel is ingesteld. Miljoenenbusiness. Verhullen, onthullen, langzaam afpellen. Als dat dus in het netvlies brandt als een fata morgana voor de nomade in de woestijn, waarom zou ik zelf maar hoeven uit te leggen dat voorpret bijna mooier is dan het moment zelf. De volledige lingerie-industrie is om deze principes gebouwd. Er bestaat geen slechte sex, want dat technische kun je zelf beter (ik wel tenminste). Klefworden in elkaars omhelzing, als smeltende ijsjes, liefde wolkt als inkt in water raust hij een metafoor van Joost Z. Bezitterigheid kan pas ontstaan als de vrouw dat gevoel van bezit toelaat. Daarom is het zo belangrijk, dat dat benadrukt wordt -al of niet in de context van een maagdelijkheidscultus. Maar -ik richt me weer even tot meneer- beschouwt u dit onverwachte genoeg gerust als de Wil van God, want het zou onterecht zijn het lager aan te slaan.

Waarmee ik hopelijk niets heb gezegd over een lage frequentie, en of dat de weg te gaan is. Maar dat de Libelle haar lezeressen bevroegt over de frequentie (ben ik gemiddeld? Gelukkig, ik wijk niet af) dat is toch een ernstige degradatie van dit tweezame genoeg en dat mag weleens gezegd worden.

Het is volstrekt juist, dat routine, een focus op frequentie; voorspelbaarheid kortom, de dood in de pot is. Des te meer als je ouder wordt, je moet de loop van de geschiedenis niet veranderen, dat is helemaal niet goed Marjolein. Erkennend hoe mannen bedraad zijn, is het logischerwijs de vrouw op wie deze vederlichte taak rust, het draaiboek van de dag te bedenken (dramatische as, point of view, indirect licht, akoestische effecten, special effects uit blake 7 of barbarella (uh?), Over De Verkeerde Schouder, scenewissel, nog niet goed genoeg, dat moet over, met of zonder dolly). Triumph heeft een door mij hevig gepromote folder met 7 dagen. Bijvoorbeeld de sportieve woensdag, naadloze vrijdag, tijgerprintzaterdag en de zalig niets doen zondag (maar: twee setjes en ook nog transparant). Gefrustreerd de salesmeeting in, op maandagmorgen. Vuist op tafel en onderste steen boven; zo komt een vastgelopen conflict tot een eind.

En de 40-dagentijd is er niet voor niets.

Gulzigheid tegenover onthouding (syn. beelzebub)

Met voedsel. Consumptieve bezigheden zoals TV-kijken. Bezit. Maar ook in relaties kan de ene zo veel aandacht willen, dat het de ander ontwricht.

Morsige luiheid (sloth) versus streberig meedoen (zeal) (syn. belphegor)

Luiheid is helder genoeg. De huiskamergeleerde, de asceet, hij die beter dan het beste jongetje van de klas wil zijn; dat is een zealot. Dat wordt makkelijk herkend bij mensen die allerlei zaken toeschrijven aan (hun relatie met) God, maar in het dagelijks leven komt dit gedrag ook veel voor. Wekelijks worden we gebeld door het callcenter, of ik al gehoord heb dat de wet veranderd is. Zodat ik andere verzekeringen nodig heb. Heilige bonentekst, geliefd bij verkopers. En juist voor de geloofwaardigheid niet zo verstandig.

Liefst een gezond arbeidsethos dus, ach, toch niet de moeilijkste van het lijstje.

Nieuwe Romantiek

Mijn lieve Liefdescurсистен:

De tijden zijn verwarrend. Terwijl vroeger een man een man was, kan hij tegenwoordig opeens een watje of een dominante tiran heten te zijn. En dat terwijl hij sinds mensenheugenis alleen datzelfde doet: om een afspraakje vragen. Het is sneu, maar dat is nu fond wel meer, en als dat het criterium is voor aandacht, dan kan moi beter meteen een taxi bellen om ergens zeehondjes te gaan knuffelen. Dit terzijde. Waar het mij, en daarmee u, deze keer om gaat, zijn de mores van de nieuwe romantiek.

Hoe zei de Liefdesdocente?

Mores.

Laten we zeggen: gewoonten, die als etiquette gelden. En dan in het romantische.

De mores voor de nieuwe romantiek zijn voor iedereen verwarrend. Een man die initiatief neemt, is niet meer per definitie spannend. Hij kan ook overkomen als opdringerig, en in het ergste geval - stel: hij vraagt iets twee keer - bij de plaatselijke politie geregistreerd staan als stalker. Maar onderneemt een dame iets en vraagt zij een heer mee uit, dan heet het dat zij te gretig is dan wel de schuld van plotseling optredende castratieangst. En hoe dat verder gaat, weet het RIAGG, waar de wachtlijsten lang zijn en de mensen wanhopig. Indien u zich in dit labrynt van angst en verlangen bevindt, hoeft u niet te wanhopen. Ik reik u een rode draad aan, waarmee u altijd de uitgang vindt. Indien, mits, en maar, naturellement.

Het is zoals altijd tout simple, als u de weg en de waarheid kent. U definieert het doel, stelt een Plan van Aanpak op, voert dat uit en voert onderwijl de nodige wijzigingen in. Dus, wilt u een lenteliefde? En graag op korte termijn? Ga dan adverteren op de verschillende sites die het internet biedt en wees schaamteloos eerlijk over uw gevoelens. Niet: broerig worden. Wel: romantisch zijn. Of eh... wenst u een liefde pour toujours? Dan heeft u wat langer de tijd dan enkele voorjaarsweken om die te zoeken, te vinden en te behouden. In dat geval neemt u al mijn vorige Liefdeslessen nauwgezet door, en tracht deze, voor zover het in uw vermogen ligt, in de praktijk te brengen. Onthou: met kleine stapjes komt u ook vooruit.

Mais... Doel en weg zijn nutteloos zonder middelen. Die zijn voor u: telefoneren, ansicht sturen en brief schrijven. Nee, geen SMS of mails sturen. Die zijn te vergankelijk en vragen niet zo dringend om antwoord als een stem of het geschreven woord. Met deze middelen tracht u de Beoogde Geliefde naderbij te brengen. Met andere woorden, u doet een voorstel. Denk aan de bioscoop, een museum of een grand café. Iets aardigs, onschuldigs en elegants, graag.

U ziet het hopelijk, Liefdescurсистен? Ik maak me los van de heersende mores en dicteer u, zich te laten leiden door hetgeen uw hartsverlangen is. Daarin schuilt uw verlossing uit het moderne en verwarrende leven.

Dan zijn er Liefdescurсистен die nu erg moeilijk zijn gaan kijken. Sommigen zuchten. Anderen beginnen meteen uitgebreide emails op te stellen. Feitelijk komt het op dit neer: een aantal van u kent uw hartsverlangen niet. 'Heb ik dat wel?', denken de filosofische brekebeentjes onder u, en anderen rennen weer naar de therapeut om dit uit te diepen. Laat mij dit dan even uitleggen. Of neen. Ontdek het zelf. Ik ben épris van theorie, maar besef ook dat er uiteindelijk niets gaat boven de empirische ervaring. Voor u is die gelegen in het dagdromen. Het is nuttig, dus ook toegestaan in Calvinistische streken.

Dagdromen doet u als beginner als volgt. Zorg dat u alleen bent en niet gestoord kunt worden. Het mobiele ding staat dus uit. Dan leunt u achterover of legt uw lichaam in een andere ontspannende houding, u sluit de ogen, zucht enkele keren diep en denkt... of nee, u laat uw gedachten maar zwerven tot ze een aangenaam beeld tegenkomen. Daar kijkt u eens naar. Wat kan daar voor aangenaams uit voortkomen? Zo ontwikkelt zich het ene beeld na het andere.

De beelden die u het vaakst repeteert, weerspiegelen uw hartsverlangen.

Dat is uw leidraad, die u stevig moet vasthouden.

Niet schipperen, geen compromissen sluiten, nooit uw eigen hart bedriegen. Indien u uw hartsverlangen ontrouw bent, zal liefdeloze duisternis uw loon zijn en u zult vallen in de donkere krochten van de peilloze eenzaamheid. Enfin, met Christelijke feestdagen word ik vanzelf een beetje bijbels.

Volgende week zijn de feestdagen weer voorbij. Dan concentreer ik me op de liggende vragen van vorige week. Wat moet een heer dragen op het eerste afspraakje en wat moet een dame doen en laten? Aanstaaende maandag verneemt u de kleine mores van het nieuwe afspraakjes maken van moi,

Uw Liefdesdocente,

Vilan van de Loo

5 minuut-flirt

Mijn Lieve Liefdescursisten,

Na alles wat moi u de vorige week uiteen heeft gezet, mag het voor geen enkele Liefdescursist nog een probleem wezen om iemand aan te spreken. Ah?.... Ik hoor twijfel? Dan is het raadzaam de Les nog eens na te lezen in het archief, waarin alle handreikingen uit Droom & Daad bijeen staan. Wie nog tobt over het antwoord op romantische basisvragen, doet er verstandig aan eerst de Opfriscursus te bestuderen. Heus, u bent anders maar een blok aan het been van de gevorderde Liefdescursisten. Die hebben het al moeilijk genoeg.

Alors, liefdeskonijntjes, ken uw plaats!

Mooi. We zijn nu onder ons. Ik ga u deze week leren hoe u ondeugend moet flirten. En toch fatsoenlijk blijft, dat spreekt voor zich. Maar wat is fatsoen nog in dit land? Ik ween als ik zie hoe moeilijk de romantiek zich staande houdt tegenover grove seksuele uitingen. Ontblottingen zijn aan de orde van de dag. Expliciet taalgebruik ook. Wanneer toch ging het heerlijke van het mysterie verloren? Wanneer de zoetheid van de suggestie? Wanneer veranderde de onschuldige ondeugd in iets lelijks?

Voor ons, mes plus cher enfants moet dat moment nog aanbreken. Wij geloven in romantiek. Maar toch... misschien zal ik uiteindelijk de enige in Nederland en omstreken zijn die in de ware romantiek gelooft. Welnu, zo zij het.

Ondeugend flirten, wat is dat eigenlijk? Laat ik u eerst zeggen wat het niet is. Dan kunt u meteen wat primitieve gedachten weggooien. Het heeft niets te maken met volle blouses of volle broeken. Evenmin met rechtstreekse uitnodigingen voor gymnastiek op slaapkamertjes. En 't staat ook helemaal los van drank en hormonen.

Moi stelt u het volgende experiment voor. Leunt u zodadelijk achterover met de ogen gesloten. Even dagdromen over ondeugend flirten zonder bovengenoemde ingrediënten. Toe maar. Probeer het. U bent op een late zondagmiddag in een grand café. Vlakbij u staat een Mogelijke Geliefde die een gesprekje heeft aangeknoopt. Nu bent u aan zet. U gaat ondeugend flirten. Dagdroom enkele minuten over deze situatie.

Ja. Daar bent u weer. 't Viel niet mee, hm? Maar denk positief: u kunt veel gaan bijleren.

In mijn vorige liefdesles leerde u hoe u iemand moest aanspreken. Ik vat samen: kies een geschikte situatie, vraag eerst naar een feit en dan naar een mening. Nu gaat u een stap verder door te flirten. Ondeugend.

Ondeugend flirten ontstaat wanneer u A zegt en tegelijkertijd B doet. Het doel ervan is een aangename verwarring bij de Mogelijke Geliefde te veroorzaken. Zo smeedt u aan uw liefdesband. Simple comme bonjour!
U zegt A.

Dus: u volgt de lijn van het gesprek. Die is vriendelijk, prettig en misschien zelfs een beetje kibbelend van toon. U hoeft het heus niet altijd met die ander eens te zijn.

Heren met castratieangst moeten zich vermannen, dames met een zachte inborst dienen een eigen mening te ontwikkelen. Van meepraters houdt niemand.

Dan: terwijl u A zegt, doet u B.

Dat wil zeggen: lichaamstaal. Ga dicht bij die Ander staan, hou uw hoofd schuin (een béétje), laat eens wat uit uw handen vallen (aldus toont u overrompeld te zijn door de charme van de Ander), glimlach bovengemiddeld vak, hou het oogcontact vast, raak die ander aan en weet bij dit alles vooral maat te houden. Oefen alstublieft thuis voor de spiegel. Dan herkent u snel de grens tussen normaal en krankzinnig.

Uw lichaamstaal komt voort uit een bron. Dat zijn uw wensdromen over de lichamelijke vereniging met die Ander. Details zal ik achterwege laten, net als u dat in dit stadium zult doen. Het is evenwel een feit, dat uw wensdromen de essence zijn van uw lichaamstaal. De kleur, de sfeer, de verwachting, de suggestie.... het is tout, tout!

Maar... dit alles heeft alleen enige kans van slagen als u werkelijke liefde voor die Ander voelt. Anders etaleert u lage lust, die niets betekent en nergens toe leidt. Uw doel is Ware Liefde. Ondeugend flirten is een stap op weg naar dat doel. U suggereert en toont hartstocht, zonder het plan die meteen in daden om te zetten. Waarom zou u ook?

U gaat ervan uit dat de Mogelijke Geliefde ook de Ware Geliefde zal zijn, de Liefde van uw Leven. In dat geval beveel ik u streng aan van alle romantische fasen te genieten. Is dit werkelijk degene met wie u oud zult worden, dan is dit de laatste keer dat u de eerste kus zult geven. Lees die zin nog enkele keren over. U begrijpt: haast is uit den boze. Snelsnelsnel is dodelijk voor broze emoties als tederheid en schuchtere verlegenheid.

U heeft recht op de verrukkelijke traagheid van de romantiek. En die ander ook. Beperk dus de tijd van het Ondeugend Flirten tot zo'n vijf minuten. Heeft u geen tijdsgevoel, oefen dan thuis met een kookwekker. Vindt u dit een gek idee, probeer het dan één keer, zodat u meteen de wijsheid van mijn advies begrijpt. De meeste Liefdescursisten hebben namelijk nul tijdsgevoel als het op de romantiek aankomt.

Leermoment: wie wil leren om ondeugend te flirten, zal om niet volledig voor gek te staan thuis moeten oefenen.

En wat gebeurt er na het Ondeugend Flirten?

(Nee? Nog subtieler dan? Maar snapt de hollenbeer het dan wel?)

Eenvoudig.

Dan blijft u nog even het gesprek voeren, maar past u minder elementen lichaamstaal toe.

Na enkele minuten (rustig afbouwen, hoor) bent u weer eenvoudig in gesprek. Daarbij blijft natuurlijk niet. U wilt dolgraag met die ander uit. Hoe gaat u dat aanpakken? Daar kom ik over enkele weken op terug. Eerst gaat u een

andere vaardigheid leren: romantisch telefoneren.

Mais... geen e-mails? Geen sms-en? Non! roep ik u krachtig toe. Dat alles is niets in het romantische verkeer. Platte woorden zonder emotie. Leert u eerst maar eens romantisch telefoneren, zou ik zeggen, dan kunt u al meer dan menig ander.

Daarmee heeft u het huiswerk voor deze week. Tweeledig. Allereerst gaat u dagdromen over Ondeugend Flirten. Dan probeert u in uw dagdromen uit wat romantisch telefoneren voor u kan betekenen. Wat kunt u ermee tot stand brengen? Welke unieke romantische mogelijkheden biedt de telefoon? En hoe komt u eigenlijk aan het telefoonnummer van de Mogelijke Geliefde?

Droomstof te over, zou ik zeggen. Volgende week leg ik het allemaal uit.